

העיתונים מתעשרים מהמתים

אני לא חושב לרדת מנושא "מודעות האבל" עד שלא תקום דעת-קהל נגד העיתונים היומיים המספספים במתים, ונגד המיפעלים המנצלים את המוות לפירסום עסקיהם.

עסקיו של עתון "הארץ" עולים בדרך כלל יפה. ברור-השם, אך ביום החמישי שעבר עלו עוד יותר יפה. מותו של עזרי ליובושיץ בלבד הכניס לו אותו יום למעלה משמונת אלפים ורש מאות לירות! (394 אינטס מרובעים של מודעות אבל, כפול 22 ל"י האינטס).

לא כל יום מודממת לעתון יומי עיסקה נהדרת כזאת. בדרך כלל הוא בקושי מוציא את ה-2500 ל"י ליום מהמתים (יום ג' שעבר למשל), והנה, פתאום: 8668 ל"י במכה אחת ומהרוג אחד בלבד. איזה יופי!

אני לא יודע אם עורכי העיתונים הש' תוללו משמחה אותו בוקר של יום חמישי. אחרי הכל הם רגילים לתבוע כספים משפחות אבלות (22 ל"י האינטס ובמזמור מן, במקום 13 ל"י האינטס ובאשראי של חצי שנה עבור מודעה מיסחרית). מכל מקום סביר להניח שהעיתונים לא הצטערו על האסון שפקד את משפחת ליובושיץ. ואם השתתפו בצרעה — לא מצאו לנכון

למה, אתם שואלים, אני נטפל דווקא ל"הארץ"? הרי גם שאר העיתונים עושים כסף טוב מהמתים. נכון, וגם בהם אטפל במשך הזמן. כל אחד בתורו. במחלקת המודעות של עתוני הערב, למשל, נוהגים "מגייסי המודעות" לצלצל למיפעלים, חברות מיסחריות, ואפילו אנשים פרטיים, שפירסמו מודעות-אבל בעתוני הבוקר, ולסחוט מהם מודעות זהות.

יכולתי לעשות לכס חשבון כמה הרוויי חו בשבוע שעבר, "מעריב" ו"ידיעות אחרונות" מעוררי ליובושיץ, שנפל בעת מילוי תפקידו. אבל אסתפק היום בה"ארץ". הייתי רוצה שאנשים הפוגשים את עורכי כיו במסיבות קוקטייל ישאלו אותם איך מתנהלים העסקים בבית-הקברות הפרטי שלהם? מה מצב המתים בזמן האחרון? מה הם עשו ב-8668 ל"י שהרוויחו ב-58.71 ממותו של עזרי? האם יוציאו את הסכום הזה על טיול באי יוון? האם ירכשו ציור של יוסל ברגנר? אולי ירהטו מחדש את סלון האורחים בביתם? אולי ירכשו כתב-יד עברי עתיק? הייתי רוצה שירגישו בכל שעה ובכל מקום את ה'סלידה שאנשים צריכים לחוש כלפי עסקי המתים האלה.

האם אני סתם נהנה להתעלל במר שוקן

או שיש לי גם הצעה מעשית לתיקון הערוריה הציבורית הזאת? התשובה חיובית לשתי השאלות. (א) לדעתי חייבת מועצת העתונות, העוסקת בענייני אתיקה, לדון בבעיה ול' החליט אם רשאי עתון לנצל אסונו של אדם, כדי לתבוע ממנו מחיר כפול-כימעט מזה הנהוג לגבי מודעות מיסחריות. (ב) עד שמועצת העיתונות תדון בסור גייה, יכול "הארץ" להנהיג מחיר אחד למודעות לפי שטח ולפי מיקומן בעתון, או לתרום את ההפרש בין מחיר מודעת אבל ומודעה מיסחרית רגילה לארגון נכי צה"ל. לבתי-החלים או לכל מטרה ציבורית אחרת הנראית לו.

להביע זאת במודעת אבל כשאר בעלי המיפעלים, שנהלו עסקים עם המשפחה השכולה. 8668 ל"י שהעיתון הרוויח מהר עסק יכלו בהחלט להצדיק מודעת-אבל קטנה בשם עצמו ובשם מחלקת הנקרה פילייה של העתונות — אבל נראה, שב' שטח זה יש לעתונים עקרונות ברורים מאד. הם לא יכלו להרשות לעצמם להפ' לות בין דם לדם, ואם הם יביעו היום תודה (בצורת מודעה של השתתפות ב' צר) למשפחת ליובושיץ, על הסכום הנאה שהרוויחו בזכותה — מחיר הם יצטרכו לעשות זאת גם לשאר המשפחות השכור' לות, שמאונן הם מתפרנסים, ומובן שזה בלתי-אפשרי. עסקים לחוד והנאות לחוד.

ניצול המוות לפירסום

מאז אסון-המטוס בו נהרג דני מושביץ, לא ראינו בעתונים פסטיבל של מקוננים מיסחריים כמו זה שנערך לפני שבוע סביב מותו של עזרי ליובושיץ. שימו לב לתהלוכת האבלים שהתייצבה ביום חמישי שעבר ב"הארץ": פרמה-שרפ בע"מ; עליית בע"מ; פריי מן בע"מ; המועצה לייצור ולשיווק יר' קות; סולכור בע"מ; מיפעלי ים-המלח בע"מ; פלטיק בע"מ; אלייד הקשקות ב' ע"מ; לישכת רואי-החשבון בישראל; אמבין, תעשיות פלסטיות לבניין בע"מ; אורט; החברה המאוחדת לפירסומים והד' פסה בע"מ; החברה הישראלית לתערו' כות וירידיים; חברת פריקלאס ים-המלח בע"מ; אמגט, פלסטיק בע"מ; קשת ב' ע"מ; הבונים מצרי יציקה; בית לפי' דות — נפטא; חל'צ — החברה לשיווק צמיגים; כימיקלים לישראל בע"מ; הצ' פונית בע"מ; צ'מפוס מוטורס בע"מ; דלק; אשטרם — חברה להנדסה בע"מ; והחברות הבאות הקשורות למשפחות בני

ימין, משה מרדכי מאיר; חברה להשקעות בע"מ; כלבי שלום בע"מ; מפעלי מאיר בע"מ; בתים בע"מ; המג' דל, חברה לפרסומת בע"מ; וולפסון, קלור, מאיר בע"מ; בנק ירושלים בע"מ; קרית יצחק וולפסון בע"מ; תומר ירושלים ב' ע"מ; בעת"א בע"מ; בנק ליצוא בע"מ; החברה להשקעות של בנק ליצוא בע"מ; רדי מיקסר קונקריט בע"מ; מור בע"מ; ישכונטל בע"מ; ככר הרצל בע"מ; מג' דל שלום מאיר בע"מ; מלון מגדל שלום בע"מ, בית הרכב בע"מ.

תעלומת משפחת האבלים הענפה נפ' תרת כשמתוך אחת המודעות מתברר לנו, שעזרי ליובושיץ ז"ל, היה מפעילי החב' רים בלשכת רואי-החשבון בישראל, ומ' תוך ספר הטלפונים אנו לומדים על שני משרדים של רואי חשבונות הקשורים בשם משפחה זה בתל-אביב. אני לא את' פלא אם מנהלי מחלקת המודעות בעתור' גים היומיים ביקשו וקיבלו ממשרד רואי

החשבון את רשימת לקוחותיהם, ובשיחות טלפוניות הצליחו לשכנע את הקליינטים שכדי להם לפרסם מודעת אבל בעתון, וזה נכון. מבחינת כדאיות מיסחרית מודעת-האבל משתלמת למיפעל. קודם כל הוא מפרסם ברבים במקום בולט ומכובד, את שם המיפעל, ובמיקרים רבים גם את מוצרי, ומה שחשוב עוד יותר: ההש' תתפות בצער המשפחה לא עולה למיפעל גרוש. מסי-הכנסה מכיר במודעות-אבל

אנחנו ורק אנחנו

אתם מתפללים שבארץ גדל דור שובי-ניסטי, שאינו מוכן להודות בעובדה, שגם לערבים יש זכות היסטורית על ארץ-יש-ראל וירושלים? זה טבעי מאד ומתקבל על הדעת. מספיק לפתוח ספר שלפיו מלמדים היסטוריה בבתי-הספר הממלכ' תיים שלנו, כדי לקבל את הרושם שארץ ישראל הובטחה רק לנו, היהודים, שאנח' נו חיינו כאן לפני כולם, וכשאנחנו גור' רשנו ממולדתנו — לא היה כאן שום דבר.

ואם שכחתם את שיעורי ההיסטוריה, שתקעו לראשכם בבית-הספר, הנו און והקשיבו להצהרתו של שרי-הבטחון שלנו, מר משה דיין. לפני שבוע, בביקור שערך בשטח הח' פירות הארכיאולוגיות ליד הכותל, אמר מר דיין שלדעתו אין צורך להתעכב על עתיקות מתקופות מאוחרות, המתגלות באזור החפירות, אלא יש לחשוף ולשחזר את כל הקשור בתקופת הבית, אני מעדיף, הוא אמר, לראות את חומת הבית כפי שהיתה בימי בית שני, את כל שאר ה'

קבלת כנים חמה

סוף-סוף, אחרי ציפייה של שבועיים, הצה בשבוע שעבר המחבל ה-100 את הירדן והסגיר את עצמו ליד כוחות צה"ל. בבסיס שאלי הובל בעיניים קשורות נתקבל המחבל על ידי שרי-הבטחון, אלוף פיקוד המרכז, שרי-התירות ונציגים מט' עם שרי-המשפטים, שרי-העבודה, שרי-השי' כון, ההסתדרות וארגון-אמהות-עובדות. המחבל, יוסוף זייעד, יליד חיפה, בן 29, נתקבל בבסיס בפרחים, עוגות, מר' תקים ובקבוקי ביטרי-לימון, שחברת "שוואפס" תרמה לכבוד המאורע המיוחד. בתשובה לשאלותיו של אלוף פיקוד המר'

המתרוממים דרומה

ראיתם בעתונים את המודעות המשגעות של מיכרות תימנע? גבר מקצועי בריא, עם זוג ידיים של מרים משקלות ושיני-סוס לבנות, מצולם מלמטה בחצי-אנפאס ומכ' ריו על תימנע — עיר הגברים. לפני כמה ימים, כך סיפרו לי משקיפים ברציף הרברט סמואל, ירד לתימנע מת' רומם סוג אלף-אלף, התייצב עם ארנק ב' נהדר במשרד המיפעל, והכריז בקול מפתח רוך, "באתי!" הגבר שישב מאחורי שולחן-הכתיבה, כשהוא לועס טבק, ירק יריקה בריאה לתוך מרחבי הגב הפראיים שהשתרעו מעבר לחלון, הדליק סיגאר, העביר יד מיובלת וקשה על שלף זקנו ואמר, "בעניין?"

"אני בעניין המודעה," אמר המתרומם, כשהוא מניח את כפות ידיו המטופחות על מותניו. "החלטתי לעבור לתימנע."

פינת המודעה הקטנה

קורא בעל חושי-המור לא רע שלח לי שלוש מודעות קטנות, הראויות בהחלט לפירסום: (1) חרש מעוניין להכיר אילמת, למטרת נישואין.

כהוצאה לצרכי פירסום, כך שבעצם מר' מים מפעלים אלה את המדינה ומפרסמים ברבים את מעשיהם הנאים על חשבון משלם-המיסים. מה אפשר לעשות, אתם שואלים? שום דבר. כל אחד צריך לרמות את המדינה כמיטב יכולתו. ואל תתפלאו אם הפוע' לים יבקשו מחר מענק לצורך פירסום מודעות-אבל. מי קבע שרק מפעל בע"מ רשאי לרמות את הממשלה?

עתיקות אפשר לצלם ולסלק, כי אלה מס' תירות ומונעות מאיתנו לראות בשלמות את התמונה.

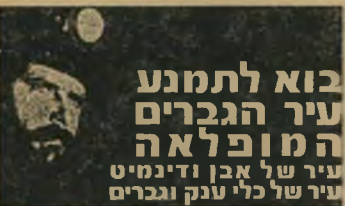
אתם מבינים? התמונה השלמה היא ירושלים של בית דודי, ללא שום תוס' פות מיותרות. כל ההוכחות הארכיאולור' גיות לקדושתה וחשיבותה של ירושלים בעיני הערבים והנוצרים רק מטשטשות את התמונה, לפיה ירושלים היתה, הינה ותמיד תהיה שלנו, ורק שלנו.

רוסיה מתקנת מדי פעם בפעם את ה' היסטוריה עלי-ידי תיקונים ושיפוצים באנ' ציקלופדיה הסובייטית. אנחנו עושים עביר' דה הרבה יותר יסודית. אנחנו משפצים את העדויות ההיסטוריות, לא רק את דב' רי הפרשנות, מר דיין, שהוא גם ארי' כיאולוג רציני בשעות הפנאי, היה ודאי מגרד ברצון בבלדוור את כל ארץ-ישר' אל, כדי לסלק מעל פניה את כל הובל ההיסטורי שהערבים הותירו אחריהם, ולחשוף עלי-ידי כך אחת ולתמיד את הת' מונה השלמה, כפי שהוא היה רוצה לר' אות אותה.

כו, אמר המחבל, שהוא מאושר להיות המחבל ה-100 שהסגיר את עצמו. שהוא מציע לכל חבריו לעשות כמותה, שקב' לות-הפנים של צה"ל הן הרבה יותר יפות מאלה של צבא ירדן, ושאת ההזמנה ל' בילוי סוף-שבוע ב"אכדיה" הוא ינצל בר' גע תסתתים חופשתו על חשבון משרד' הבטחון.

צוות הטלוויזיה הישראלית הנציח את קבלת-הפנים. כולם חייכו לתוך המצלמה. המחבל ככה.

מרב אושר, כנראה.

"כנראה לא קראת את המודעה בעיון?" אמר הגבר, והעלה את רגליו על שולחן הכתיבה. "במודעה היה כתוב: תימנע — עיר הגברים."

"יופי, נהדר!" קרא המתרומם בהתלהב בות. "זה בדיוק מה שאני מחפש! עיר שלימה של גברים — זה חלום!"

(2) מעוניין בקשרי מכתבים עם בחורה מאמינה — נפוליאון בונאפרטה. ת.ד. 83754 פריס. (3) רוצה אימפולסיבי מחפש באופן דחוף מתאבד.